

M. HORVAT, 1960-XII-4. Zagreb, Galerija suvremene umjetnosti

slikama iz posljednjih godina osjeća se utjecaj orijentalnih ideograma. Samostalno je izlagao u Zagrebu (1961, 1965, 1976, 1988), Bruxellesu (1977) i Montrealu (1973, 1974, 1976, 1978, 1980, 1989).

LIT.: I. Zidić, Nadrealizam i hrvatsko slikarstvo, ŽU, 1967, 3–4. — G. Bogardi, Horvat et le signe libérateur, Vie des arts, 1976, 83. — C. Gosselin, Miljenko Horvat (katalog), Montreal 1980. Ž. Sa.

HORVAT, Vladimir, novinar i fotograf (Krašić, 22. VIII. 1891 — Zagreb, 26. IX. 1962). Od 1929. stalni suradnik zagrebačkoga dnevnika »Novosti«; od 1930. snima gradsku svakodnevnicu, a osobito pozornost posvećuje dokumentiranju socijalne nepravde. Njegovo djelo smatra se ranim i izuzetno visokim dometom reportažne fotografije a očuvano je gotovo u cijelosti u Muzeju grada Zagreba.

LIT.: Z. Kuzmić, Vladimir Horvat — zagrebački kroničar vremena (katalog), Zagreb 1992. — Ž. Košćević, Reporterska fotografija u Hrvatskoj 1920–1940, Zagreb 1992. Ž. Kć.

HORVAT, Zorislav, arhitekt (Zrenjanin, 3. VIII. 1937). Diplomirao na Arhitektonskome fakultetu u Zagrebu. Radio u Republičkome zavodu za zaštitu spomenika kulture, a potom u Arhitektonskome birou »Centar 51«. Bavi se problematikom srednjovj. graditeljstva, poglavito razdobljem gotike.

BIBL.: Topusko — pokušaj rekonstrukcije, Peristil, 1967–68, 10–11; Tlocrti naših gotičkih crkava, Arhitektura, 1970, 105; Gotički svod, ibid., 1970, 105; Profilacije gotičkih svodnih rebara, Peristil, 1969–70, 12–13; Gotičke profilacije u Hrvatskoj, Arhitektura, 1971, 109–110; Klesarske oznake, Peristil, 1971–72, 14–15; Hrasztowycza, Vijesti MK, 1972, 1; Opeka u arhitekturi srednjeg vijeka kontinentalne Hrvatske, Arhitektura, 1972, 113–114; Grad Ribnjak, Peristil, 1973–74, 16–17; Utvrde grada Zrina, Vijesti MK, 1974, 3–4; Graditeljstvo srednjeg vijeka u Požeškoj kotlini (s I. Mirkom), u zborniku: Slavonska Požega 1227–1977, Slavonska Požega 1977; Našice — Bedemgrad, Vijesti MK, 1978, 3–4; Zvonik bivše samostanske crkve u Remetincu, ibid.; Stari gradovi i utvrđenja u obrani Karlovca u XVI i XVII st. (s M. Kruhekom), u zborniku: Karlovac 1579–1979, Karlovac

V. HORVAT, Gospodarićevo kupalište u Zagrebu

1979; Benediktinski samostan u Bijeloj, Peristil, 1979, 22; Zvonik župne crkve sv. Stjepana u Novom Štefanju, Bulletin JAZU, 1979, 47; Dominikanska crkva u Čazmi, Vijesti MK, 1980, 2; O gradnji zagrebačke katedrale, Peristil, 1980, 23; Struktura gotičke arhitekture, Zagreb, 1989. M. Kru.

HORVATIĆ, Dubravko, književnik i likovni kritičar (Zagreb, 9. XII. 1939). Završio je studij na Filozofskom fakultetu u Zagrebu 1962. Bio je voditelj Galerije Studentskoga centra u Zagrebu 1962–63. Piše pjesme, prozu, lik. kritike i prikaze. Suradivao u listovima i časopisima »Telegram«, »Razlog«, »Kolo«, »Kritika«, »Naša ognjišta«, »Sinteza«, »Umetnost«. Istraživao povijest hrv. karikature.

BIBL.: Slike, kipovi, usudi, Zagreb 1972; Ples smrti — antologija hrvatskog likovnog humora, Zagreb 1975; Pleter oko slike, Zagreb 1985; Josip Turković, Zagreb 1988; To je Hrvatska, Zagreb 1991. Ž. Sa.

HORVAT-PINTARIĆ, Vera, povjesničarka umjetnosti (Sisak, 7. III. 1926). Diplomirala 1951, doktorirala 1959 (Skulptura Francesca Robbe) na Filozofskome fakultetu u Zagrebu gdje je od 1951. bila asistent, od 1974. redovni profesor. Na istome je fakultetu osnovala Katedru za vizuelne komunikacije i dizajn 1967. te vodila poslijediplomski studij povijesti umjetnosti od 1980. do umirovljenja 1993. Istražuje baroknu i modernu umjetnost, najnovija lik. zbivanja u nas i u svijetu, lik. stvaralaštvo na području plakata, stripa, televizije, animiranog filma. Bavi se teorijom umjetnosti, objavljuje monografije o umjetnicima, teorijske rasprave te lik. studije i kritike. Jedan je od osnivača časopisa »Bit international« i urednica njegovih dvobroja: »Oslikovljena riječ-konkretna poezija« (1969) i »Televizija danas« (1972); autorica je kataloga izložaba (D. Džamonja, São Paulo 1965, Zagreb 1982; J. Knifer, Venecija 1975; V. Richter, Ljubljana 1979) i predgovora u mapama grafike (M. Šutej, Zagreb 1971).

BIBL.: Novi problemi oko Andrije Medulića, Peristil, 1954, 1; Mrtve prirode Emanuela Vidovića, Republika, 1959, 6; Topografija imaginarnog pejzaža (Josip Vaništa), ibid., 1959, 8; Dušan Džamonja, Zagreb 1960; Slikarstvo Otona Glihe (katalog), Zagreb 1960; Francesco Robba, Zagreb 1961; Mila Kumbatović (katalog), Zagreb 1961; Materijalija i prostor u suvremenoj skulpturi, ČIP, 1962, 17; Tizian, Beograd 1964; Skulpture Šime Vulusa (katalog), Zagreb 1965; Grafički design Ivana Picelja, Sinteza (Ljubljana), 1965, 3; Gabriel Stupica, Zagreb 1966; Miroslav Šutej (katalog), Zagreb 1966; The Graphic Arts in Yugoslavia, The Penrose Annual (London), 1967; Luminoplastika Aleksandra Srneca (katalog), Beograd 1968; Skulptura Vojina Bakića (katalog), São Paulo 1969; O vizuelnim komunikacijama u Jugoslaviji, Bit international, 1969, 4; Oslikovljena riječ, ibid., 1969, 5–6; Richter, Zagreb 1970; Julije Knifer (katalog), Zagreb 1970; Sredstvo i posredništvo, Bit international, 1972, 8–9; O sistemu i sistematskom mišljenju, ČIP, 1973, 245; Videokultura oder zurück zu den Quellen, u publikaciji: Audiovisuelle Botschaften Trigon 73, Graz 1973; Autorski strip zagrebačke škole, Mogućnosti, 1974, 1; O političkom plakatu, ibid., 1974, 5; Nova elektronska vizualnost, 15 dana, 1974, 1–2; Politische Kommunikation durch das Plakat (s C. Hundhausenom i F. Ronnebergerom), Bonn 1975; Jo Klek-Seissel (katalog), Zagreb 1978; Od kiča do vječnosti, Zagreb 1979; Miroslav Kraljević, Zagreb 1975; Dušan Džamonja, Bruxelles 1987; Die Macht des Decorum, u katalogu: Ivan Meštrović, Berlin–Zürich–Wien 1978; Vienna 1900, the Architecture of Otto Wagner, London 1989; Krist i minotaur, Republika, 1991, 1–2; Prometej među barbarima, Mogućnosti, 1992, 5–6–7. V. Fo.

HOSPITALCI → IVANOVCI

HOTI, Franjo, slikar (Novačka kraj Koprivnice, 16. IX. 1931); samouk. Završio je Učiteljsku školu u Zagrebu 1952. Boravio u Njemačkoj i Nizozemskoj. Profesionalni slikar od 1964. Prikazuje teme iz seljačkoga i radničkoga života u duhu monumentalnoga realizma, jednostavnih oblika i prigušena kolorita. Samostalno izlagao u Samoboru (1959, 1974, 1979), Zagrebu (1961), Virovitici (1963, 1969), Koprivnici (1972, 1982), Bjelovaru (1983), Göttingenu (1965), Hamburgu (1966), Dortmundu (1967), Hannoveru (1968) i Gentu (1980, 1981).

LIT.: V. Maleković, Oživljavanje simboličke forme, Vjesnik, 17. V. 1972. — M. Špoljar, Franjo Hoti (katalog), Koprivnica 1982. Ž. Sa.

HOTIŠEVIĆ, Juraj, kipar i graditelj (XV–XVI. st.). Podrijetlom iz okolice Šibenika. Radio uglavnom u Šibeniku gdje 1470–78. uči kod Jurja Dalmatinca na gradnji katedrale. Poslije se u šibenskim općinskim registrima spominje kao majstor graditelj i kipar.

HOTKO, Davorin, kipar (Zagreb, 12. XI. 1890 — 18. X. 1962). U Zagrebu završio Obrtnu školu i Višu školu za umjetnost i umjetni obrt (1912), potom studirao na Umjetničkoj akademiji u Bruxellesu. S R. Valdecom izvodi dekorativno-ornamentalni dio interijera Sveučilišne knjižnice u Zagrebu. U I. svj. r. zarobljen na rus. fronti. Vrativši se u domovinu (1919), radi u ateljeu R. Valdeca. Od 1921. nastavnik modeliranja na Obrtnoj školi u Zagrebu. Radi (u kamenu, bronci i drvu) portrete, figure, reljefe, nadgrobne spomenike (Plivač; Glava djevojčice; Portret Z. P.; Portret O. H.; četiri figure za pročelje stambene zgrade u Sušaku; nadgrobni spomenik obitelji Tomić u Beogradu po skici R. Valdeca). Sudjeluje